

Rozjímanie na nedeľu 15. týždňa v Cezročnom období (cyklus C)

Rozjímanie na nedeľu 15. týždňa v Cezročnom období (cyklus C). Navrhované témy sú: prikázanie je v твоjich ústach a v tvojom srdci; sme bratia v Kristovi; konkrétny súcit.

FARIZEJ SA POKÚŠA provokovať Ježiša otázkou: Aké je podstatné posolstvo Zákona a prorokov? Učiteľ mu vráti otázku, aby odpovedal sám. Potom sa jeho spoločník vyjadrí správne citátom z knihy

Deuteronómium: „Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou, celou svojou silou a celou svojou myslou a svojho blížneho ako seba samého“ (Lk 10, 27).

Úryvok z Deuteronómia, ktorý cituje farizej, je súčasťou scény, ktorú Cirkev uvádza v prvom čítaní dnešnej Omše. Mojžiš nabáda ľud, aby miloval Boha nadovšetko. Na to ho povzbudzuje slovami, že milovať takto nie je také ťažké, ako by sa mohlo zdať. Jeho úvaha je nasledovná: „Veď tento príkaz, ktorý ti dnes dávam, nie je pre teba vysoký ani ďaleký; nie je v nebesách, aby si mohol vraviť: *Ktože vystúpi za nás do neba a kto nám ho znesie a dá nám ho počuť, aby sme ho plnili?* Ani za morom nie je, aby si sa nevyhováral a nepovedal: *Ktože prejde za nás cez more a kto nám ho prinesie, aby sme ho mohli počuť a zachovať?!* Naopak, veľmi blízko sú tie slová; sú v твоjich

ústach, v tvojom srdci, aby si ich uskutočnil“ (Dt 30, 11-14).

Čo znamená text, že prikázanie lásky je bližšie ako výšky neba alebo krajiny za morom? Odpoveď tušíme v podobenstve o milosrdnom Samaritánovi, ktoré sa čoskoro rozpráva v evanjeliu. Tam jeden človek zachráni druhého a tým sa stáva jeho blížnym; potom chápeme, že láska k Bohu sa konkretizuje v láske k tým, ktorí sú nám blízki. Tu tušíme tajomstvo spojenia medzi týmito dvoma láskami. Ako poukázal svätý Josemaría: „V akomkoľvek skutku bratstva hlava a srdce často nedokážu rozlíšiť, či ide o službu Bohu alebo službu bratom, lebo v druhom prípade slúžime Bohu dvojnásobne“[1].

V AKOM ZMYSLE hovoríme, že milovať blížneho je spôsob, ako milovať aj Boha? Učiteľ, ktorý dobre vyučuje svoj predmet a podporuje svojich žiakov v učení, môže na konci roka dostať dvojnásobnú vďaku: od detí a od rodičov. Podobne, keď slúžime inému človeku, dostávame vďaku aj od nášho Otca Boha. Základ tohto vysvetlenia, ktoré nás pripravuje na lepšie pochopenie podobenstva o milosrdnom Samaritánovi, nachádzame v druhom čítaní Omše.

Ježiš Kristus spojil ľudí medzi sebou svojou vlastnou Obetou. Odvtedy sme my pokrstení *bratia v Kristovi* a teda *deti* toho istého Otca. Túto skutočnosť, tak tajomnú ako aj vznešenú, vyjadruje svätý Pavol v liste, ktorý adresuje kresťanom v Kolosách. Vysvetľuje, že Kristus je prvý, prvorodený, hlava Cirkvi; svojou krvou obnovil pokoj medzi pozemskými i nebeskými

stvoreniami (porov. Kol 1, 17-20).
Tým, že nás zjednotil svojou krvou,
Ježiš premenil susedov na blížnych,
na bratov, ktorí si zaslúžia náš súcit.
Preto mal svätý Josemaría tak
univerzálne srdce: zaujímal sa o
dobro a spásu všetkých ľudí na svete;
vážil si ich, lebo v nich videl „všetku
Kristovu krv“[2].

Všetci svätí dostali od Boha svetlo,
aby lepšie pochopili túto pravdu.
Mnohí podnecovali apoštolské diela,
lebo si uvedomovali, že starať sa o
druhých znamená starať sa o Ježiša
Krista. Hovorí sa napríklad, že jeden
návštevník, keď prechádzal
charitatívnym domom, ktorý viedla
rehoľníčka venujúca sa opusteným
nevyliciteľne chorým, zvolal: „Je
naozaj obdivuhodná práca, ktorú tu
robíte. Ja by som to neurobil ani za
milión dolárov.“ Na čo rehoľníčka
jednoducho odpovedala: „My tiež
nie“.

.....

UČITEL ZÁKONA sa pýta Ježiša na skutočný význam slova „blížny“. Pán sa rozhodne odpovedať podobnosťou. Jeden muž schádza z Jeruzalema – mesta ležiaceho asi 750 metrov nad morom – do Jericha – ktoré leží 250 metrov pod morom. To znamená, že cestujúci musí prekonať viac ako 1 000 metrov medzi jedným miestom a druhým, prejsť asi dvadsaťpäť kilometrov púštnou a strmou cestou. Tieto okolnosti naznačujú atmosféru nebezpečenstva a neistoty v príbehu. A skutočne, cestujúci je prepadnutý a zranený a ponechaný na okraji cesty. Kňaz a levita, hoci slúžia v jeruzalemskom chráme, prejdú okolo. Boja sa zaplietť sa do toho. Len Samaritán, člen národa, ktorý je historicky v konflikte s Židmi (porov. 2 Kr 17), sa zastaví, ošetrí rany obeť a odvedie ho do hostinca, aby sa o neho postarali počas jeho

zotavovania. Vtedy Ježiš prekvapil farizeja svojou otázkou: „Čo myslíš, ktorý z tých troch bol bližným tomu, čo padol do rúk zbojníkov? On odpovedal: Ten, čo mu preukázal milosrdenstvo. A Ježiš mu povedal: *Chod' a rob aj ty podobne!*“ (Lk 10, 36-37).

„Život je tvorený stretnutiami,“ hovorí Lev XIV, „a v týchto stretnutiach sa odhaľuje, kým sme. Stojíme pred druhým, pred jeho krehkosťou a slabosťou, a môžeme sa rozhodnúť, čo urobíme: postaráme sa o neho, alebo budeme robiť, ako keby sa nič nestalo“[\[3\]](#). Pravdepodobne v našom každodennom živote stretávame ľudí, ktorí ako cestujúci z podobenstva potrebujú našu starostlivosť: chudobný človek žijúci na ulici, starénka, ktorá sa nedokáže o seba postarať, chorý človek, ktorý je sám... Týmto podobenstvom Ježiš učí, že „súciť sa prejavuje konkrétnymi skutkami. (...)

Samaritán sa priblíži, lebo ak chceš niekomu pomôcť, nemôžeš zostať v diaľke, musíš sa angažovať, zašpiniť sa, možno aj nakaziť; obviaže mu rany po tom, čo ich očistil olejom a vínom; posadí ho na svojho koňa, to znamená, že sa o neho postará, lebo skutočná pomoc je len vtedy, ak je človek ochotný pocítiť bolesť druhého; odvedie ho do hostinca, kde minie peniaze – „dva denáre“, čo je približne dvojnásobok dennej mzdy – a zaviazhe sa, že sa vráti a v prípade potreby zaplatí viac, lebo ten druhý nie je balík, ktorý treba doručiť, ale človek, o ktorého sa treba postarať“[4]. Môžeme prosiť Pannu Máriu, aby nám pomohla mať srdce matky ako Ona, aby nás viedla k konkrétnemu súcitu s ľuďmi, ktorí sú nám blízki.

[1] Svätý Josemaría, *Inštrukcia*, máj 1935 – september 1950, bod 75.

[2] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*, bod 80.

[3] Lev XIV, *Audiencia*, 28-V-2025.

[4] *Ibid.*

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/nedela-15-tyzdna-v-
cezrocnom-obdobi-cyklus-c/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/nedela-15-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi-cyklus-c/)
(31.03.2026)